PIASTOWIE II

LINIA DOLNOŚLĄSKA
CZĘŚĆ 1) LINIE WROCŁAWSKA ORAZ LEGNICKO-BRZESKA

BIBLIOGRAFIA

OPRACOWANIA GENEALOGICZNE I OGÓLNE:

• *Piastowie. Leksykon biograficzny*, Kraków 1999 • *Słownik władców polskich*, Poznań 1999 • Z. Boras: *Książęta piastowscy Śląska*, Katowice 1978 • W. Dworzaczek: *Genealogia*, t. I–II, Warszawa 1959 • J. Grabowski: *Dynastia Piastów mazowieckich. Studia nad dziejami politycznymi Mazowsza, intytulacją i genealogią książąt*, Kraków 2012 • K. Jasiński: *Uzupełnienia do genealogii Piastów*, w: *Studia Źródłoznawcze* 1958, t. 3; tegoż: *Rodowód Piastów śląskich*, t. I–III, Wrocław 1973–77; tegoż: *Rodowód pierwszych Piastów*, Wrocław–Warszawa 1992; tegoż: *Genealogia Piastów wielkopolskich. Potomstwo Władysława Odonica*, w: *Kronika Miasta Poznania* 1995, nr 2; tegoż: *Rodowód Piastów mazowieckich*, Poznań–Wrocław 1998; tegoż: *Rodowód Piastów małopolskich i kujawskich*, Poznań–Wrocław 2001 • T. Kruszewski: *Rodowód pierwszych Piastów wielkopolskich (potomstwo Mieszka III Starego i jego synów) na tle rodowodu książąt pomorskich, Studium historycznoprawne i genealogiczne*, w: *Prace Naukowe Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego*, seria: *E-monografie*, Wrocław 2017 • E. Rymar: *Rodowód książąt pomorskich*, t. 1–2, Szczecin 1995 •

BIOGRAFIE POSZCZEGÓLNYCH POTOMKÓW DYNASTII AUTORSTWA:

• M. Biniaś-Szkopek • Z. Borasa • M. Böhma • J. Dąbrowskiego • N. Delestowicza • J. Dobosza • W. Dominika • M. Duczmal • M. Dworsatschka • M. Hlebionka • A. Jureczko • T. Jurka • S. Kętrzyńskiego • M.A. Klemenskiego • G. Labudy • K. Maleczyńskiego • N. Miki • N. Nowackiego • J. Osińskiego • S. Pelczara • M. Przybyła • M. Smolińskiego • S. Smolki • J. Sperki • J. Strzelczyka • B. Śliwińskiego • J. Śliwińskiego • B. Techmańskiej • A. Teterycz-Puzio • P. Urbańczyka • A. Zielińskiego • B. Zientary •

STRONY INTERNETOWE:

www.poczet.com • *Medieval Lands*

☞ TABLICA I

LINIA ŚLĄSKA

VII — VII

Władysław (Włodzisław) II Wygnaniec, zarządzał Śląskiem jako namiestnik ojca przed 1138; książę Polski: na mocy statutu ojcowskiego uzyskał po jego śmierci ok 28 X 1138: *a)* dzielnicę senioralną (zwierzchnią) z którą wiązała się zwierzchność nad młodszymi braćmi, reprezentowanie Polski na arenie międzynarodowej oraz prawa inwestytury biskupiej, a w której skład wchodziły Małopolska z Krakowem, ziemia sieradzko-łęczycka (faktycznie od śmierci marki 1144, utracona w tym roku na rzecz młodszych braci, odzyskana 1145), Pomorze Wschodnie i zwierzchność nad Pomorzem Zachodnim, a także (kwestionowane) wschodnia Wielkopolska z Gnieznem i Kaliszem oraz Kujawy z Kruszwicą *b)* dzielnicę osobistą (dziedziczną): Śląsk oraz ziemia lubuska; objęto przez braci 1146 przed 31 III, uszedł z rodzaną do Niemiec; ° 1105 † w Niemczech 30 V 1159 lub 1162 ☐ Pforta, cysterski kościół klasztorny, lub Płock (Płótzkau) ∞ przełom 1123/24 *Agnieszka*, córka Lutpolda (Leopolda) III, margrabiego Austrii, ° 1108–13 † w Niemczech 24 lub 25 I 1150 lub 1160–63 ☐ Pforta, cysterski kościół klasztorny

VIII *Piastowie, linia śląska*

LINIA DOLNOŚLĄSKA

VIII

Bolesław I Wysoki, zarządzał Śląskiem przed 1146; na wygnaniu po usunięciu ojca z tronu wiosną 1146; powrócił wraz z młodszym bratem Mieszkiem I i otrzymał wspólnie z nim księstwo śląskie od Bolesława IV Kędzierzawego (bez głównych grodów lub całych kasztelanii: przypuszczalnie wrocławskiej, opolskiej, raciborskiej, głogowskiej i legnickiej) 1163, odbył wspólnie z Mieszkiem I wspomniane grody/kasztelanie: początek 1164–schyłek 1165 (bliżej daty *ad quem*); wydzielił Mieszkowi I księstwo raciborskie (kasztelanie raciborska, cieszyńska i najprawiej toszecka), zaś najstarszemu synowi Jarosławowi księstwo opolskie 1172; wygnany przez młodszych braci Mieszka I i Konrada 1179, powrócił za cenę odstąpienia Mieszkowi kasztelanii oświęcimskiej oraz bytomskiej, Konradowi zaś marchii głogowskiej; ponownie w posiadaniu Głogowa po śmierci Konrada od 1180–90; ponownie w posiadaniu Opola 1198 lub 1201; fundator klasztoru cystersów w Lubiążu 1163 i kościoła św. Piotra w Toszku ok. 1165; ° 1126–28, zmarłe 1127 † 8 XII (nocą 7/8 XII?) 1201 ☐ Lubiąż, kościół klasztorny cystersów ∞ 1. zapewne 1142 *Sewislawa (Zewisława)*, córka Wszesława II Olegowicza, księcia czernihowskiego i wielkiego księcia kijowskiego, ° zapewne ok. 1130 † w Niemczech 1155–57 ☐ zapewne Pforta, cysterski kościół klasztorny ∞ 2. Niemczyni ok. 1157 *Krystyna* (Niemka), ° przed 1150 † Skąb 23 II 1204–08 ☐ Lubiąż, kościół klasztorny cystersów

Ryksa ° 1130–40 † zapewne 16 VI ok. 1185 ∞ 1. II połowa 1152 *Alfons VII Imperator, Dobry*, król Galicji, Kastylii, Leónu, Toledo i Saragosy, koronowany na cesarza Hiszpanii: León 26 V 1135, ° (Grajal?) 1 III 1105 † Fresneda 21 VIII 1157 ☐ Toledo, kościół katedralny NMP ∞ 2. 1161 lub też po 1162 *Rajmund Berengar V*, hrabia Prowansji i Małgurii, wicehrabia Bezier, Gévaudan i Carladez, ° zapewne 1140 † (zamordowany) Nicea 1166 ∞ 3. (?) po 1166 *Albert (Albrecht) II*, hrabia Everstein (Eberstein?), † po 4 IV 1197

LINIA GÓRNOŚLĄSKA

Mieszko I Plątonogi, Laskonogi, na wygnaniu po usunięciu ojca z tronu wiosną 1146; powrócił z bratem Bolesławem I i otrzymał wspólnie z nim księstwo śląskie od Bolesława IV Kędzierzawego (bez głównych grodów lub całych kasztelanii: przypuszczalnie wrocławskiej, opolskiej, raciborskiej, głogowskiej i legnickiej) 1163, odbył wspólnie z Bolesławem I wspomniane grody/kasztelanie: początek 1164–schyłek 1165 (bliżej daty *ad quem*); uzyskał od Bolesława I: księstwo raciborskie (kasztelanie: raciborska, cieszyńska i zapewne toszecka) 1172 oraz kasztelanie: oświęcimską, bytomską i siewierską 1179; przejął księstwo opolskie od bratanka, Henryka I Brodatego (☞ pokolenie IX) 1202; książę Polski (krakowski, zwierzchni) po wygnaniu Leszka I Białego (☞ Tablica V) 1211 przed 16 V jako *Mieszko IV*; wraz z żoną fundator klasztoru norbertanek w Rybniku (później przeniesiony do Czarnowąsów) 1202 (po 1203–1207; ° Kraków?) 1141 (381)–46 † Kraków 16 V 1211 ☐ tamże, kościół katedralny św. Stanisława i Wacława ∞ przed 1179 *Ludmiła*, przypuszczalnie córka jednego z książąt ołomunieckich: Włodzimierza lub jego syca Ottona III Dzielba z bocznej linii Przemyślidów; ° zapewne ok. 1165 (jako córka Włodzimierza) lub przed 12 V 1160 (jako córka Ottona III) † 20 X zapewne po 1210 ☐ zapewne Czarnowąsy, kościół klasztorny norbertanek

Konrad Laskonogi, Plątonogi, na wygnaniu z całą rodziną Władysława II od wiosny 1146, powrócił na Śląsk ok. 1178; książę głogowski: otrzymał od starszego brata Bolesława I Wysokiego marchię głogowską (po jego śmierci przyłączoną na powrót do domeny Bolesława) 1179; ° 1146–57 † 17 I 1180–90 ☐ być może Głogów

Albert, na wygnaniu wraz z całą rodziną od wiosny 1146; † przed 1178; być może = książęta opolscy *Konrad Laskonogi* (☞ powyżej) lub *Jarosław* (☞ pokolenie IX)

☞ TABLICA IV

IX *Piastowie, linia dolnośląska*

IX

1 — 1 lub 2

Jarosław, do 1163 na wygnaniu z rodziną ojca; wyświęcony na księdza przed 1172; książę opolski: otrzymał od Bolesława I Wysokiego kasztelanię opolską 1172 (1173?); biskup wrocławski 1198 (nie jest pewne, czy utrzymał wówczas w swoim władaniu Opole, czy też powrócił ono wówczas do władztwa ojcowskiego); ° w Polsce lub Niemczech 1143–57 † 22 III 1201 ☐ zapewne Wrocław, kościół katedralny św. Jana Chrzciciela

Olga ° w Niemczech 1155–57 † 27 VI po 1174, przypuszczalnie 1175–80 ☐ zapewne Lubiąż, kościół klasztorny cystersów

Berta ° w Niemczech 1150–57 (jako córka Zbysławy) /w Niemczech lub na Śląsku 1157–70 (jako córka Krystyny) † młodo, na Śląsku, wkrótce po 1163 (córka Zbysławy)/ok. 1174 (córka Krystyny) ☐ zapewne Lubiąż, kościół klasztorny cystersów

2

Adelajda Zbyslawa ° w Niemczech/na Śląsku 1157–66 † Trzebnica 29 III po 1213 ☐ tamże, kościół klasztorny cysterek, krypta św. Bartłomieja ∞ zapewne 1175–80 ***Dypold (Tenhold) II***, książę czeski, pan na Czadławiu, Chrudimiu, Wratyslawie oraz Kouryemiu, ° 1152–62 † w toku III kruciaty (pod Akką?) 21 lub 22 XI 1190

2

Bolesław ° w Niemczech/na Śląsku 1157–63 † 2 lub 3 V 1175–81 ☐ zapewne Lubiąż, kościół klasztorny cystersów

2

Konrad ° w Niemczech/na Śląsku 1160–68 † 5 VII 1175–81 ☐ zapewne Lubiąż, kościół klasztorny cystersów

2

Jan ° w Niemczech/na Śląsku 1159–69 † w Niemczech 1172–73 ☐ zapewne Pforta, cysterski kościół klasztorny

2

Henryk (Jędrzyk) I Brodaty, książę śląski (wrocławski) 1201; po śmierci ojca uzyskał jako jego jedyny dziedzic dzielnicę śląską z Wrocławiem, Zaganiem, Głogowem i Legnicą, ziemię lubuską, jak również księstwo opolsko-raciborskie na Górnym Śląsku, utracone na rzecz syna, Mieszka I Plątonogi, w latach 1206–08 przekazał bratankowi Laskonogowi, Władysławowi Odonicowi ponownie w posiadaniu ziemi lubuskiej, jak również części marchii łużyckiej z Gubinem 1210–18; namiestnik Władysława III Laskonogiego w księstwie krakowskim 1229, usunięty w tymże roku przez Konrada I Mazowieckiego (☞ Tablica V); opiekun nieletnich synów Kazimierza I, księcia opolsko-raciborskiego (☞ Tablica IV) od jego śmierci 1230 (1229?); ponownie w ziemi lubuskiej 1230; książę krakowski, a także opiekun (regent) nieletniego Bolesława V Wstydliwego w księstwie sandomierskim po usunięciu z Małopolski Konrada I Mazowieckiego X 1232; przyłączył kasztelanię chrzanowską do księstwa krakowskiego, w toku wygranej wojny z Odonicem, uzyskał południową Wielkopolskę (ziemie na lewym brzegu Warty) 1234; przekazał dziedzicom Kazimierza opolskiego ziemię kaliską i rudzką 1234 lub 1235; utracił Śrem na rzecz Odonica 1235–36, lecz zdobył na nim kasztelanię łędycką 1237; fundator m.in. klasztorów: cysterek w Trzebnicy 1202, augustianów w Nowogrodzie Bobrzańskim ok. 1217 i magdalenek w Nowogrodźcu 1217; ° na Śląsku 1165–70 † Krosno Odrzańskie 19 III 1238 ☐ Trzebnica, kościół klasztorny cysterek ∞ 1188–92 ***Judwiga***, córka Bertolda III, hrabiego Andechsu, margrabiego Istrii i tytularnego księcia Meranu; po śmierci syna regentka z synową 1241–42 lub w 1241; wraz z mężem fundatorka klasztoru trzebnickiego, ° 1176–80 † Trzebnica, kościół klasztorny cysterek 14 X 1243 ☐ tamże; kanonizowana 26 III 1267

ł Władysław (Włodzisław), alternatywnie nie brat, lecz syn Henryka I Brodatego (☞), ° 1170–80 † zapewne 1190–1200

X *Piastowie, linia dolnośląska*

X

Bolesław ° przypuszczalnie 1190–94 † 10 lub 11 IX 1206–08 ☐ Lubiąż, kościół klasztorny cystersów

Konrad Kędzierzawy, władca ziemi lubuskiej i części Łużyc 1211; ° zapewne 1191–98 † (w wypadku na polowaniu) pod Turnowem 4 lub 5 XI 1209–17 (zapewne 1213) ☐ Trzebnica, klasztor cysterek: początkowo kapitularz klasztorny, od 1243 kościół klasztorny

Henryk II Pobożny, regent we władztwie ojcowskim 1227 i 1229, w imieniu ojca zarządzał południową częścią Wielkopolski z Kaliszem, Pyzdrami, Bninem, Międzyrzeczem, Biechowem, Gieczem, Śremem i Santokiem 1234; część zachodniopomorskie kasztelanie cedytyską oraz kinicką 1234, odbite przez Barnima I, księcia pomorskiego, 1238; książę śląski, krakowski oraz wielkopolski: po śmierci ojca odziedziczył śląski tron (Dolny Śląsk z Wrocławiem, Zaganiem, Głogowem i Legnicą) oraz ziemię lubuską i opisaną wyżej część Wielkopolski, kasztelanię łędycką (do 1239), ponadto został wybrany księciem krakowskim i przejął rządy opiekuńcze nad nieletnimi łuczynami w księstwie opolsko-raciborskim (☞ Tablica IV), nominalną zwierzchność nad Kaliszem i Rudą, oraz nad nieletnim księciem sandomierskim Bolesławem V Wstydliwym (☞ Tablica V) 1238; utracił rządy w księstwach opolsko-raciborskim i sandomierskim po usamodzielnieniu się Mieszka II Otyłego (☞ Tablica IV) i Bolesława V Wstydliwego 1239; utracił przyjściowo Santok na rzecz margrabiów brandenburskich 1239; fundator klasztoru cystersów w Henrykowie (1222) oraz (wraz z małżonką) klasztorów franciszkanisków we Wrocławiu (ok. 1240) i zapewne w Krakowie (1237); ° 1196–1202/04 † w bitwie z Mongołami pod Legnicą (zapewne wzięty do tatarskiej niewoli i ścięty po bitwie) 9 IV 1241 ☐ Wrocław, kościół klasztorny franciszkanów ∞ 1214–18 ***Anna***, córka Przemysła Otrokara I, króla Czech, regentka (wraz z teściową) w imieniu najstarszego syna Bolesława po śmierci męża w latach 1241–42 lub tylko w 1241; fundatorka klasztorów benedyktynów w Krzeszowie i klasztorów klarysek we Wrocławiu, wraz z małżonkiem współfundatorka klasztorów franciszkanów we Wrocławiu i zapewne w Krakowie; ° Praga 1201–04 † Wrocław 23 lub 26 VI 1265 ☐ Wrocław, kościół klasztorny franciszkanów

Agnieszka ° prawdopodobnie lata 90. XII w. † 11 V przed 1214 ☐ Lubiąż, kościół klasztorny cystersów

Zofia ° prawdopodobnie lata 90. XII w. † 22 lub 23 III przed 1214 ☐ Lubiąż, kościół klasztorny cystersów

Gertruda, klaryska w Trzebnicy 1214, opatka tamże 1232, ° ok. 1200 † Trzebnica 30 (być może 6) XII 1268 ☐ Trzebnica, kościół klasztorny cysterek

syn (Władysław/Włodzisław lub Bolesław?) ° XI lub XII 1208, ochrzczony 25 XII 1208 † (4 VI?) 1217; być może ok. 1214 zaręczony z *Agnieszką* ° 1211, późniejszą błogosławioną, córką Przemysła Otrokara I, króla Czech, młodszą siostrą Anny, małżonki Henryka II Pobożnego

XI *Piastowie, linia dolnośląska*

LINIA LEGNICKO-WROCŁAWSKA

XI

Gertruda ° przypuszczalnie 1218–20 † 25 IV 1244–47 ☐ zapewne Płock, kościół kolegiacki pw. św. Michała Archanioła ∞ 1230–33, najprawdopodobniej z końcem 1232/początkiem 1233 ***Bolesław I***, książę mazowiecki (☞ Tablica V), ° ok. 1210 † między 25 II (a może i 17 IV) 1248 a 17 IV 1249, przypuszczalnie 5 XII 1248 ☐ Płock, kościół katedralny Wniebowzięcia NMP lub kościół kolegiacki św. Michała Archanioła

Bolesław II Łysy, Rogatka, Dziwaczny, książę śląski: po śmierci ojca objął dzielnicę dolnośląską (główne ośrodki we Wrocławiu, Zaganiu, Głogowie, Legnicy, Jaworze, Świdnicy, Środzie, Ścinawie, Brzegu, ponadto ziemia lubuska oraz Santok), południową część Wielkopolski oraz tron krakowski: pod regencją matki i babki 1241–42 lub w 1241; utracił tron krakowski na rzecz Konrada I Mazowieckiego (☞ Tablice I i V) oraz Przemysł z okręgiem na rzecz Przemysła I i Bolesława Pobożnego (☞ Tablica I) 1241; przekazał ziemię lubuską młodszemu bratu Mieszkowi 1241/42, lecz odebrał ją po jego śmierci w tymże roku; do 1246 postradał część Wielkopolski z Krzywiniem, Kościanem, Szamotułami, Międzyrzeczem i Zbąszyniem na rzecz Przemysła I i Bolesława Pobożnego; utracił Santok na rzecz Przemysła I 1244, odzyskany 1246, przekazany Przemysłowi I 1247; książę legnicki: na mocy podziału ojcowizny dokonanego z młodszym bratem Henrykiem III (od 1247 współrządzący) wydzielił mu księstwo wrocławskie, samemu zatrzymując: dzielnicę legnicko-głogowską z ziemią lubuską (Jawor, Bolesławiec, Wleń, Świny, Sądowel, Głogów, Bytom Odrzański, Żagań, Nowogród Odrzański, Krosno Odrzańskie, Lubsza) 1248, został takie opiekunem i ewentualnym dziedzicem nieletniego, przetarczonego do kariery duchownej bratra, Konrada I; przekazał połowę ziemi lubuskiej arcybiskupowi magdeburskiemu i dopuścił Konrada do współrządów 1249; utracił na rzecz Konrada Bytom Odrzański 1249; do 1251 utracił pozostałą część ziemi lubuskiej na rzecz Brandenburgii; utracił na rzecz Konrada I dzielnicę głogowsko-żagańską oraz Lubiąż i Sądowel na rzecz Henryka III 1251; zatwierdził Konrada na księstwie głogowsko-żagańskim 1255; przekazał Bolesławcowi z okręgiem Konradowi 1260, odzyskany 1278; wydzielił najstarszemu synowi Henrykowi V księstwo jaworskie 1274; uzyskał zachodnią część ziemi wrocławskiej ze Środą i Strzegomiem 1277; fundator klasztoru dominikanów w Legnicy 1277; ° 1220–25 † 26 XII 1278 ☐ Legnica, kościół klasztorny cystersów ∞ 2. 1260–67 ***Eufemia (Zofja, Ofka, Afenta, Alenta)***, córka Sambora II, księcia lubiszewsko-tczewskiego, ° przed 1245 † 22 I 1296–5 II 1309 ☐ zapewne Legnica, kościół klasztorny (św. Krzyża) dominikanów

LINIA WROCŁAWSKA STARSZA

Henryk III Biały, książę śląski: współrządza starszego brata Bolesława, Zagania, Głogowie, Legnicy, Jaworze, Świdnicy, Środzie, Ścinawie, Brzegu, ponadto ziemia lubuska oraz Santok), południową część Wielkopolski oraz tron krakowski: pod regencją matki i babki 1241–42 lub w 1241; utracił tron krakowski na rzecz Konrada I Mazowieckiego (☞ Tablice I i V) oraz Przemysł z okręgiem na rzecz Przemysła I i Bolesława Pobożnego (☞ Tablica I) 1241; przekazał ziemię lubuską młodszemu bratu Mieszkowi 1241/42, lecz odebrał ją po jego śmierci w tymże roku; do 1246 postradał część Wielkopolski z Krzywiniem, Kościanem, Szamotułami, Międzyrzeczem i Zbąszyniem na rzecz Przemysła I i Bolesława Pobożnego; utracił Santok na rzecz Przemysła I 1244, odzyskany 1246, przekazany Przemysłowi I 1247; książę legnicki: na mocy podziału ojcowizny dokonanego z młodszym bratem Henrykiem III (od 1247 współrządzący) wydzielił mu księstwo wrocławskie, samemu zatrzymując: dzielnicę legnicko-głogowską z ziemią lubuską (Jawor, Bolesławiec, Wleń, Świny, Sądowel, Głogów, Bytom Odrzański, Żagań, Nowogród Odrzański, Krosno Odrzańskie, Lubsza) 1248, został takie opiekunem i ewentualnym dziedzicem nieletniego, przetarczonego do kariery duchownej bratra, Konrada; przekazał połowę ziemi lubuskiej arcybiskupowi magdeburskiemu i dopuścił Konrada do współrządów 1249; utracił na rzecz Konrada Bytom Odrzański 1249; do 1251 utracił pozostałą część ziemi lubuskiej na rzecz Brandenburgii; utracił na rzecz Konrada I dzielnicę głogowsko-żagańską oraz Lubiąż i Sądowel na rzecz Henryka III 1251; zatwierdził Konrada na księstwie głogowsko-żagańskim 1255; przekazał Bolesławcowi z okręgiem Konradowi 1260, odzyskany 1278; wydzielił najstarszemu synowi Henrykowi V księstwo jaworskie 1274; uzyskał zachodnią część ziemi wrocławskiej ze Środą i Strzegomiem 1277; fundator klasztoru dominikanów w Legnicy 1277; ° 1220–25 † 26 XII 1278 ☐ Legnica, kościół klasztorny cystersów ∞ 2. 1260–67 ***Eufemia (Zofja, Ofka, Afenta, Alenta)***, córka Sambora II, księcia lubiszewsko-tczewskiego, ° przed 1245 † 22 I 1296–5 II 1309 ☐ zapewne Legnica, kościół klasztorny (św. Krzyża) dominikanów

Mieszko, otrzymał od starszego brata Bolesława, Zagania, Głogowie, Legnicy, Jaworze, Świdnicy, Środzie, Ścinawie, Brzegu, ponadto ziemia lubuska oraz Santok, a także ziemię sieradzką z okręgami: Sulejowem 1241 lub 1242, ° 1223–27 † 9 IV 1241 lub 1242 ☐ Lubusz, kościół św. Piotra

Konstancja, otrzymała tytułem posagu kasztelanię łędycką, ° przed 1227 † 21 lub 25 II 1257 ∞ na Śląsku 1239 ***Kazimierz I***, książę kujawski (☞ Tablica V), ° 1210–13 † 14 XII 1267 (1268?) ☐ Włocławek, kościół katedralny, lub Strzelno, norbertański kościół klasztorny św. Trójcy

Elżbieta, przed zaślubinami przebywała w klasztorze trzebnickim, skąd uprowadził ją Bolesław II Rogatka; otrzymała tytułem wiana dzielnicę kaliską i rudzką, ° 1224–32 † Modrze koło Poznania 16 I 1265 ☐ Poznań, kościół katedralny św. Piotra i Pawła ∞ 1244 ***Przemysł I***, książę wielkopolski (☞ Tablica I), ° pora Wielkopolską (Trzebnicką?) 5 VI–9 VIII 1220 † Poznań 4 VI 1257 ☐ tamże, kościół katedralny św. Piotra i Pawła

LINIE GŁOGOWSKO-ŻAGAŃSKA I OLEŚNICKA

Konrad I, przeznaczony do stanu duchownego: prepozyt kolegiaty głogowskiej 1247, wybrany biskupem pasawskim (nie objął urzędu) 1249, porzucił karierę duchowną 1249; książę legnicki, współrządza starszego brata, Bolesława II, 1249; otrzymał Bytom Odrzański zdobyty przez Przemysła I, księcia wielkopolskiego, na Bolesławie II 1249; książę głogowski (głogowsko-żagański): zajął należące do Bolesława II Głogów, Żagań, Sztumwę, Szprotawę, Kożuchów, Lubsko i Krosno Odrzańskie 1251, zatwierdzony przez Bolesława na zajętych obszarach 1255; w posiadaniu Sądowla 1251–53 i Nowogrodźca nad Kwisą; uzyskał od Bolesława II Bolesławiec z okręgiem 1260, utracony na rzecz brata 1271; fundator kościoła św. Jakuba i Krosno Odrzańskie 1251, zatwierdzony przez jego syna Henryka I (III?) ok. 1273; ° 1228–31 † 6 VIII 1273 lub 1274 ☐ Głogów, kościół kolegiacki NMP ∞ 1. schyłek 1249 ***Salomea***, córka Władysława Odonica, księcia wielkopolskiego (☞ Tablica I) dobrodziejka klasztorów magdalenek nowogródzkich oraz dominikanów głogowskich, ° przypuszczalnie 1225–36 † IV 1267–7 II ☐ Głogów, kościół klasztorny dominikanów ∞ 2. 1268–74 (w 1271?) ***Zofia***, córka Dyrryka Magłego, margrabiego Misni, po śmierci męża regentka w imieniu pasierbów, sprzedała Krosno arcybiskupom magdeburskim 1274, kieruje w Weißenfels, ° 1258–59 † Weißenfels 24 VIII 1318 ☐ zapewne Weißenfels, kościół klasztorny klarysek

Agnieszka, cysterka w Trzebnicy 1248, kieruje tamtejszym klasztorem 1270, ° po 1230 † (Trzebnica) 14 V po 1277 ☐ Trzebnica, kościół klasztorny cysterek

Władysław (Włodzisław) (Władko, Władek), przemaczony do stanu duchownego, książę wrocławski: koregent starszego brata, Henryka III Białego, 1248; kleryk 1251; prepozyt kolegiaty wyszehradzkiej oraz kanclerz Czech przed 1256; kanonik bamberski oraz kapelan papieski 1256; wybrany biskupem bamberskim 1257 lub 1258 (dekoracja niezarejestrowana przez papieża); scholasyk wrocławski 1262; wybrany biskupem pasawskim 1265 (nie przyjął godności); arcybiskup salzburski: nominowany przez papieża 10 XI 1265, konsekrowany 12 VI 1267; uzyskał od starszego brata Henryka III część księstwa wrocławskiego 1266; od śmierci Henryka regent w księstwie wrocławskim w imieniu nieletniego bratanka, Henryka IV Probusa, 1266; uzyskał święcenia 11 VI 1267; administrator biskupstwa wrocławskiego 1268; fundator gotyckiej kaplicy klasztornej cysterek trzebnickich przed 1267; ° 1237 (1235–37) † (Salzburg?) 22 IV 1270 ☐ Salzburg, kościół katedralny

Judwiga, klaryska we Wrocławiu ok. 1257; kieni tamże 1267–ok. 1280, ° zapewne 1238–41 (może ok. 1235) † (Wrocław) 3 IV 1318 ☐ Wrocław, kościół klasztorny klarysek

dziecko (o najmniej dwoje) ° 1220–41 † przed 14 X 1243 ☐ Trzebnica, kościół klasztorny cysterek, kaplica św. Jana Ewangelisty

XII *Piastowie, linia legnicko-wrocławska*

XII

1

Agnieszka ° 1243–50 † 13 III 1265 ☐ Bentebsheh, kościół opacki augustianów (kanoników regularnych), następnie Stuttgart, kościół kolegiacki ∞ krótko po 1260 ***Otrik I Zabrzeski, z Kisielowa***, hrabia Wirtembergii, ° ok. 1220–26 † 25 II 1265 ☐ Bentebsheh, kościół opacki augustianów (kanoników regularnych), następnie Stuttgart, kościół kolegiacki

Henryk V Brzuchaty, Gruby, Otyły, książę jaworski: uzyskał od ojca własną dzielnicę w ziemi jaworskiej 1274; książę legnicki: po śmierci ojca objął we władanie jego władztwo, przekazując młodszym bratom Bolkowi I i Bernardowi ziemię jaworską 1278; wsiad Henryka IV Prawego, księcia wrocławskiego (☞ linia wrocławska starsza) 1281; książę wrocławski: po śmierci Henryka IV przyjął Wrocław powierzony mu tron, usunięty starszemu Henryka III (1), księcia głogowskiego (☞ Tablica III) 22 VII 1290; przekazał Świdnicę, Żębkowice (Śląskie), Strzelin i Żębice młodszemu bratu Bolkowi I, natomiast Opolem, Syców, Bolesławiec, Gościszów, Nowogródziec, Ścinawę, Wińsk, Oraz, Trzebnicę, Milicz i Sądowel Henrykowi III (1) głogowskiemu (w zamian za jego rezygnację z praw do księstwa wrocławskiego) 1290; uwięziony przez Henryka III (1) 1293, odzyskał wolność w zamian za odstąpienie mu części księstwa wrocławskiego z Oleśnicą, Bierutowem, Kluczborkiem, Namysłowem, Byczyną, Świerczami i Gorzowem (Śląskim) 1296; przekazał Bolkowi gród w Sobótce w zamian za opiekę nad nieletnimi dziećmi 1296; fundator klasztoru dominikanek we Wrocławiu 1286 (budowę ukończył jego starszy syn Bolesław III), ° 1245–50 † (Legnica?, Wrocław?) 22 II 1290 ☐ Wrocław, kościół klasztorny klarysek ∞ 1273–79 ***Elżbieta***, córka Bolesława Pobożnego, księcia wielkopolskiego (☞ Tablica I), dobrodziejka dominikanek i klarysek wrocławskich, ° 1261–63 † 28 IX 1304 ☐ Wrocław, kościół klasztorny klarysek

2

Henryk IV Prawy (Probus), książę wrocławski: po śmierci Henryka III Białego (1266) objął ojcowskie władztwo, pozostając początkowo pod regencją stryja, biskupa Władysława, a po jego śmierci (1270) króla czeskiego Przemysła Ottokara II, samodzielnie rządy w księstwie przejął 1273; uwięziony przez stryja, Bolesława II Rogatkę (☞ linia legnicko-wrocławska, pokolenie XI) w lutym 1277, utracił wówczas grody *Hlahebmesto* i *Lubechowitz*, oddane w zastaw Bolesławowi II, oraz Krosno Odrzańskie wraz z zamkiem, przekazane margrabiom brandenburskim, odzyskał wolność latem 1277, odkupił Krosno 1279; zajął należący do księstwa głogowskiego ziemię kładzką oraz przejął rymszanowy zarząd nad księstwem ścinawskim 1278 (dla: 1281?); zbiegł pod koniec Rudolfowi z Habsburga, królowi rzymsko-niemieckiemu (?) 1280; zhołdował księstwa ścinawskie, legnickie i głogowskie 1281; utracił na rzecz opondenta 1283/84; przejął część dóbr (ok. 40 wsi) biskupa wrocławskiego Tomasza II 1282; zajął Kalisz, wymieniony następnie z Przemysłem II na Olobok 1287 oraz Rudę 1288; książę krakowski: opanował gród stołeczny po śmierci Leszka II Czarnego 1288, utracił przejściowo miano (zachowując zamek wawelski) II–VIII 1289 na rzecz Władysława I Łokietka (☞ Tablica V); książę ścinawski: zajął księstwo zmarłego księcia Przemysława, młodszego brata Konrada II Garbatego (☞ Tablica III) 1289; bezpotomny, w testamencie uczynił sukcesorami Przemysła II (księstwo krakowskie), Henryka III (1) głogowskiego (☞ Tablica III) (księstwo wrocławskie) i Kroka Czech Wacława II (ziemia kłodzka) 1290; fundator kościoła kolegiackiego św. Krzyża we Wrocławiu 1288; ° 1257 lub 1258 † (oruryt?) Wrocław 23 VI 1290 ☐ tamże, kościół kolegiacki św. Krzyża ∞ 1. II połowa 1277–początek 1280, oddalona 1286 lub 1287 ***N. córka (Kostancja?)*** Władysława I, księcia opolsko-raciborskiego (☞ Tablica IV) po oddaleniu przez męża powróciła na Górny Śląsk i od ok. 1324 zarządzała Wodzisławiem, ° zapewne ok. 1265 † 1287–88 lub 1351 ☐ zapewne Racibórz, kościół klasztorny dominikanek, względnie Wodzisław Śląski, kościół św. Trójcy lub klasztor franciszkanów-minorytów ∞ 2. 1287 lub 1288 ***Mechylda (Matylda)***, córka Ottona V Długiego, margrabiego brandenburskiego, ° po 1270 † w Brandenburgii przed 1 VI 1298 ☐ Lehnin, kościół klasztorny cystersów

wygaśnięcie linii wrocławskiej starszej

XIII *Piastowie, linia legnicko-wrocławska*

XIII

1

Judwiga, po śmierci małżonka z powrotem na Śląsku, kieni klarysek wrocławskich przed 1300, ° zapewne ok. 1278–83 † najpewniej Wrocław, klasztor klarysek 22 III 1343–6 XII 1347 ☐ tamże, kościół klasztorny ∞ 1290–94/95 ***Otto***, hrabia Coburga, syn Ottona V Długiego, margrabiego brandenburskiego, ° 1277–82 † 1295 po 13 IX ☐ Lehnin, kościół klasztorny cystersów

Eufemia (Ofka, Ofnia), fundatorka klasztoru klarysek w Meranie, ° zapewne ok. 1280–84 † 4 IV 1347 ☐ Meran, kościół klasztorny klarysek ∞ Wrocław krótko przed 24 VI 1300 *Otto II*, książę Kaynthi, hrabia Tyrolu i Goryzji, ° 25 lub 28 V 1310

Anna, klaryska we Wrocławiu 1296, kieni tamże ok. 1324, ° zapewne ok. 1280–84 † (Wrocław) 2 lub 3 X 1343 ☐ Wrocław, kościół klasztorny

Elżbieta, klaryska we Wrocławiu ok. 1296, kieni tamże 1356, ° przypuszczalnie ok. 1280–90 † (Wrocław) XI po 1356, zapewne 1357 lub 1358 ☐ Wrocław, kościół klasztorny klarysek

Helena, klaryska w Gniezninie zapewne ok. 1300 lub nieco później, ° ok. 1288 lub nieco później † najpewniej Gniezno, po 1300 ☐ tamże, kościół klasztorny klarysek

LINIA ŚWIDNICKO-ZIĘBICKA

Bolesław (Bolko, Bolek) I Surowy, Wielki, książę jaworski: po śmierci ojca uzyskał wraz z młodszym bratem Bernardem starszego brata Henryka V ziemię jaworską z Jaworem i Lwówkiem (Śląskim) 1278; po usamodzielnieniu młodszego brata wydzielił mu księstwo świdnickie 1281, które przyłączył na powrót do swojego władztwa po śmierci Bernarda 1286; książę świdnicko-ziębicki: w zamian za załadanie starszemu bratu Henrykowi V poparcia przeciw książętom głogowskim uzyskał odeń podniżową część księstwa wrocławskiego ze Świdnicą, Żębkowicami (Śląskimi), Strzelinem i Żębicami 1290; w posiadaniu w Sobótce z nadania Henryka V 1296; regent księstwa legnicko-wrocławskiego od śmierci Henryka V 1296; zajął Chojnów i Bolesławiec na Henryku III (1) głogowskim (☞ Tablica III) 1296, zachowując Bolesławiec, a Chojnów wręczając do władztwa bratanków, co potwierdzono w Zwanowicach III 1297; fundator klasztoru cystersów w Krzeszowie 1292 (z żoną) klasztoru klarysek w Strzelinie 1295, ° 1252–56 † 9 XI 1301 ☐ Krzeszów, kościół klasztorny cystersów ∞ Berlin 4 X 1284 ***Beatrycza***, córka Ottona V Długiego, margrabiego brandenburskiego (∞ 2. 1308–11 ***Władysław***, książę kozielski (☞ Tablica IV), regentka w imieniu synów 1301–07, ° 1270 † 10 IV 1312–26 IV 1316

☞ TABLICA III

XIII *Piastowie, linia legnicko-brzeska*

LINIA LEGNICKO-BRZESKA

XIII

Bolesław III Rozrzutny, Hojny, Szczodry, książę wrocławski, legnicki i brzeski od śmierci ojca 1326, formalnie współrządzi z młodszymi braćmi,